

det gaaet til, at Søbefæstningen er kommen i en saa beklagelig Tilstand som den, hvori den er? Det skyldes den Omstændighed, at man siden 1894 saa at sige intet har udrettet og intet har kunnet udrette ude paa Søbefæstningen, man har i de siden da forløbne Aar ikke ladet Søbefæstningen følge med den Udvikling, der er sket paa Skytsets Omraade. Man har i et enkelt Aar — jeg tror, det var 1898 — skaffet Søbefæstningen i alt 125 af de moderne Brisantgranater — ikke 125 til hver Kanon, men 125 i alt —, men man har ikke forsynet Søbefæstningen med de fornødne Distancemaalere, med det fornødne Materiel til at oplyse Farvandene eller til Dækning af det Mandskab, der skal betjene Kanonerne. Man har i den Periode været stærkt optagen af at skulle spare paa de militære Budgetter, været stærkt inde paa at skulle formindske de militære Udgifter Aar efter Aar, og det er Aarsagen til, at man nu har Søbefæstningen liggende i den beklagelige Tilstand, hvori den er.

Senere er man igen kommen noget bort fra dette, som man i sin Tid kaldte, at man skulde formindske de uproduktive Udgifter. Jeg hørte Ordet igen brugt af den ærede Ordfører. Det forekommer mig, at det ikke er berettiget at bruge Ordet om denne Art Udgifter, de ere i Virkeligheden ikke uproduktive, de ere produktive, for saa vidt det ved de Udgifter lykkes at bevare Landet for at komme ind i en Katastrophe, og de ere produktive paa den Vis, at selv om der ikke bliver nogen som helst krigersk Anvendelse for dem, vil det altid have sin Betydning for Befolkningen, at Ungdommen i nogen Tid som i en Efterskole har delt lige Vilkaar med hverandre. Det er i Virkeligheden en i Ordets bedste Forstand demokratisk Uddannelse, der foregaar ved Indkaldelsen som Soldat. Jeg kan derfor ikke skønne, at hin Betegnelse er rigtig; men den var fremme i en tidligere Tid, og den førte ogsaa senere til, at man vilde bevare status quo. Selvfølgelig er paa dette Omraade, som paa alle andre, Stilstand i Virkeligheden Tilbagegang, fordi der overalt ellers sker Fremskridt. Det er Aarsagen til, at Søbefæstningen er i en saadan Tilstand. Og allerede dette ene Hensyn, at vi ikke med den nuværende Søbefæstning ere skærmede mod et Bombardement, maatte efter min Formening være tilstrækkeligt til, at vi maatte søge at faa Forholdene forandrede, maatte tage mod de her foreliggende Forslag.

Men ogsaa andre Mangler ved vort Forsvar blive for en væsentlig Del rettede ved de Forslag, her foreligge. Paa Sjælland vil man nu have megen Vanskelighed ved hurtig at skaffe den fornødne Styrke til Stede til Forsvar af Landbefæstningen. Som Forholdet er nu, vil det være nødvendigt i givet Tilfælde at indkalde alt det værnepligtige Mandskab for at kunne faa tilstrækkelig Besætning til Landbefæstningen. Man maa gaa op til de ældste Aargange, og man vil altsaa faa en Besætning sammensat af ungt og af gammelt Mandskab, som det vil blive meget vanskeligt at bruge. Styrken er ogsaa meget betænkelig nær ved det Minimum, som overhovedet er nødvendigt for at kunne faa et virkeligt Forsvar af Landbefæstningen. Og paa et Forsvar af Sjællands Kyster kan man med den nuværende Ordning slet ikke tænke, dertil er Fodfolksstyrken paa Sjælland alt for ringe.

Heller ikke med Hensyn til Flaaden er nogen, der har lidt Kendskab til Forholdene, i Tvivl om, at man ikke kan vente at faa et tilfredsstillende Resultat ud af dens Medindgriben i en eventuel Kamp, vente at opnaa et Resultat, som svarer nogenlunde til de Midler, der i Øjeblikket anvendes til Flaaden, dertil er Materiellet baade med Hensyn til større og mindre Skibe og med Hensyn til Miner alt for ringe. Men det er noget, som disse Forslag i meget væsentlig Grad bøde paa. For Øjeblikket mangler Flaaden, som bekendt, ogsaa et Støttepunkt udenfor København. Det opnaas ogsaa ved de foreliggende Forslag.

For Hærorordningens Vedkommende skal jeg kort anføre, hvad der er sagt ofte nok, at den nuværende Ordning med sin treaarige Turnus er meget uheldig for Mandskabets Uddannelse ved Fodfolket, at vi mangle en Bestemmelse om, at Forstærkningsafdelingerne kunne indkaldes til Øvelse, at selve Udskrivningsordningen er af den Beskaffenhed, at den i høj Grad vil besværliggøre om ikke ligefrem lamme Mobiliseringen, at Feltartilleriet i Øjeblikket er organiseret i 8-Kanons Batterier, uagtet det er klart, at det er umuligt at føre og lede Skydningen fra et 8-Kanons Batteri, efter at man har faaet indført det nye Feltskyts.

Saaledes er Forholdet i Øjeblikket. Ved de her foreliggende Forslag vil Forholdet for Søbefæstningens Vedkommende derimod blive, at de nye Forter og de nye Batterier, bestykkede, som det er Hensigten at bestykke dem, ville skærme København